

DICTATS MITJÀ

07

L'entusiasme

Contra el que poden pensar certs esperits descontentadissos o pessimistes, l'espècie humana abunda en entusiastes. Si convenim que l'entusiasme és una virtut –i, tant si ens agrada com si no, així se sol reconéixer–, no hi ha dubte que les reserves que en posseïm són inesgotables i, naturalment, esperançadores. La gent s'entusiasma amb les coses més desiguals i contradictòries: amb les nobles, amb les vulgars i, és clar, amb les menyspreables. La qualitat psicològica és, en tots els casos, idèntica. Diríeu que l'entusiasme no ve suscitat pel seu objecte, sinó que, al contrari, existeix abans i tot que el seu objecte, i el cerca o el troba a l'atzar, o li l'imposen les circumstàncies.

Font: Joan Fuster, *Figures de temps* (adaptació)

Nombre de mots: 114

Observacions: text assagístic expositiu-argumentatiu; dificultat sobretot amb les esses i els accents i les dièresis